

KAPITOLA PRVNÍ

Mohutný muž se rozehnal na Stiga. Ruce měl roztažené, jako by ho chtěl obejmout, a prsty nakrčené, připravené popadnout ho. Byl vyšší než Stig a možná o dvacet kilo těžší. Hrudník i celou horní část těla měl velmi svalnatou.

Stig viděl jemný lesk oleje, který soupeři pokrýval paže, a hlavou mu blesklo, že tohle není zrovna v duchu férové soutěže.

Zpevnil se a jejich těla se srazila s hlasitým PLESK, jak maso narazilo na maso. Pokud útočník doufal, že Stigovi tou ranou vyrazí dech, pak mu jeho záměr nevyšel. Mladý bojovník napjal svaly a připravil se na náraz. Ustoupil o půl kroku, ale jinak zůstal na nohou.

Nech ho přijít k sobě, radil mu předtím Thorn. Ať ukáže, co umí, než se do něj pustíš.

To, co uměl, nebylo nic obratného ani nečekaného. Se-vřel Stiga v pase v nemotorném medvědím objetí a začal se zaklánět. Pokoušel se Stiga zvednout ze země, aby mu

mohl lépe zmáčknot ledviny a plíce, zatímco Stig by mu bezmocně visel v náručí.

Ale Stig nechtěl být bezmocný – navíc viděl toho muže použít stejnou taktiku i v předchozím zápase. Když Stig cítil, jak ho muž svírá a tiskne k sobě, vrazil mu pravou ruku s otevřenou dlaní pod bradu, zpevnil loket v pravém úhlu a podepřel si pravou paži levou rukou. Paže tak vytvořila pevnou, nepoddajnou překážku, která bránila mužovým pokusům zvednout Stiga nad písek arény. Dokud Stig dokáže udržet svou pravici takto zaklesnutou, bude se muž snažit zvednout ze země společně se svým protivníkem i sám sebe.

Větší muž hekal námahou a snažil se odtáhnout bradu od Stigovy dlaně, ale Stig udržoval tlak a jeho protivník byl v patové situaci. Čím usilovněji se pokoušel Stiga zvednout, tím víc se vyčerpával. Chyběla mu ale představitivost nebo rychlost myšlení, aby mohl změnit taktiku. Tenhle chvat se mu předtím vždycky vyplatil. Takže by se měl vyplatit i teď.

Jenže jeho protivníci v předchozích zápasech nebyli na drtivé sevření a zdvižení ze země připraveni. A i kdyby byli, nenašli na ně žádný účinný protichvat.

Muž se snažil sebrat sílu na poslední, nadlidský pokus zvednout svého jako skála pevného protivníka ze země. Přitom nevyhnutelně uvolnil sílu svého medvědího objetí, počítal, že ho brzy obnoví s ještě větší silou. Ale Stig to chvilkové uvolnění tlaku ucítil. Vlastně ho i čekal. Jakmile stisk kolem jeho pasu zeslábl, stáhl dlaň z protivníkovy brady a otočil se v jeho sevření tak, aby k němu stál zády. Vrazil mu zadek do spodní části trupu, aby získal trochu prostoru, a cítil, že stisk povolil ještě o něco víc. Pak sebou hodil dozadu a společně s protivníkem spadli do pís-

ku, Stig byl nahoře. Síla pádu vyrazila většímu muži dech v jednom hlasitém heknutí.

Mužovo sevření se uvolnilo, jak se snažil popadnout dech, a Stig se od něj rychle odkutálel a vyskočil na nohy. Přikrčil se s rukama před sebou a s ohnutými pažemi v klasickém zápasnickém postoji.

Chvilku uvažoval, že na muže skočí a srazí ho na lopatky. Viděl ale, že na to ještě není ten správný čas. V těchto zápasech šlo o to, kdo koho položí na lopatky jako první, a Stig věděl, že si musí svůj manévr přesně načasovat, aby byl úspěšný. Pokud by se o něj pokusil moc brzy, riskoval by, že ho těžší muž ze sebe shodí a položí naopak na lopatky on jeho. Stig ho musel ještě pořádně unavit, než se mohl pustit do souboje na zemi.

Druhý muž se pomalu zvedl na nohy a ostražitě Stiga sledoval. Tenhle zápas se zatím vůbec nevyvíjel tak, jak to měl v plánu. Mladší, štíhlejší muž byl v podstatě nezraněný. Snadno odolal jeho nejúčinnějšímu chvatu a pak ho srazil do písku takovou silou, že mu skoro praskla žebra.

Pár vteřin jen stáli proti sobě. Potom, jako by na domluvený signál, se na sebe vrhli. Stig pevně popadl muže v ramenou za košili a silně do něj strčil. Soupeř mu chtěl instinktivně postrčení vrátit, ale v tu chvíli před ním Stig ustoupil, udělal krok dozadu levou nohou a stáhl muže s sebou. Při stejném pohybu zvedl pravou nohu k mužovu břichu a svalil se naznak. Soupeř šel za ním tažen silou svého pohybu. Stig se nahrbil, lehce dopadl do písku, rukama pořád držel muže za košili a nohu s pokrčeným kolenem měl zaklesnutou v mužově břiše.

Na zemi Stig narovnal pravou nohu v koleni jedním plynulým pohybem a vykopl i levou nohu, aby soupeře

snáze zvedl nad sebe do vzduchu. Zároveň ale stále držel soka za košili, takže když ho nohama zvedal obloukem nad hlavu, rukama bránil horní části soupeřova těla v pohybu. Až v poslední chvíli držení uvolnil a poslal muže prudce do vzduchu. Ten ho přelétl a ztěžka dopadl na záda. Opět se ozvalo hlasité *uffff* prudce vyraženého vzduchu a dech, který soupeř nedávno nabral, byl znovu pryč.

Stig se přetočil na ruce a kolena jako kočka a vyskočil na nohy. Tentokrát si uvědomil, že druhý muž má opravdu vyražený dech po dvou těžkých pádech v rychlém sledu. Soupeř sípal, jak se snažil nabrat do plic vzduch, ale než se mu vůbec podařilo nadechnout, Stig na něj skočil a přirazil mu trup k zemi. Rozhodčí zápasu, který to celé zaujatě sledoval, padl na všechny čtyři, aby zkontroloval mužovy lopatky. Když viděl, že leží pevně v písku, dvakrát rychle udeřil dlaní do země.

„Raz! Dva! Je na lopatkách!“ vykřikl.

Stig se stáhl, klekl si na kolena, zvedl se a pak se shýbl, aby soupeři podal ruku.

„Smůla, Orene,“ řekl, když se druhý muž stavěl na nohy a ztěžka dýchal.

Oren smutně zavrtěl hlavou. „Žádná smůla,“ řekl. „Byls na mě moc rychlý. Moc rychlý a moc chytrý.“

Stig pokrčil rameny. „Tím chytrým si nejsem tak jistý.“

Oren si hřbetem ruky otřel z tváře písek. „Porazils mě, čestně a férově,“ uznal, ale nezněl příliš nadšeně. „Takže se dostáváš do vedení, že?“

Utkali se spolu v rámci každoročního soupeření v řadě fyzických soubojů o titul Maktiga, neboli Mocného. Ještě zbývaly dvě disciplíny – závod v běhu na dva a půl míle, v němž byl Stig za favorita, a pak ve stínovém sou-

boji, kde mu přisuzovali první či druhé místo, podle toho, u kterého sázkaře jste vsadili své peníze. Popravdě ale nikdo nečekal, že by Stig vyhrál finálový souboj v zápase. Oren byl větší, těžší a silnější než on. Nečekaný úspěch udělal ze Stiga hlavního kandidáta na celkové vítězství. Kdyby vyhrál závod, jak každý čekal, na výsledku stínového souboje už by nezáleželo. Bylo téměř jisté, že se v této disciplíně umístí druhý nebo třetí a to by mu stačilo k udržení vedení.

„To asi ano,“ souhlasil Stig.

Oren několikrát pokýval hlavou. „No, tak hodně štěstí. Abych pak mohl říct, že mě porazil vítěz. To by bylo aspoň něco.“

Zvedl ruku na rozloučenou a otočil se k odchodu. Přitom se lehce hrbil, jak se na každém kroku ozývaly pohmožděné a namožené svaly na zádech.

Stig ucítil ruku na rameni, otočil se a uviděl usmívající se tvář Hala, svého nejlepšího přítele a velitele bratrstva.

„Dobrá práce,“ ocenil ho Hal.

Stig se usmál. Věděl, jak je důležité, že přes všechna očekávání vyhrál i v zápase.

„Ale, to nic nebylo,“ řekl lehce, a pak, když uviděl za Halovým ramenem Thornovu zarostlou tvář, zvažněl.

„Díky za ten tip, abych mu dal dlaň pod bradu, Thorn,“ řekl. „To ho opravdu překvapilo.“

Thorn pokrčil rameny. „Ale nemělo by. Používal to medvědí objetí při každém zápase. Mohl vědět, že si na něj někdo najde protichvat.“

„Ale nikdo jiný ho nenašel. Takže ještě jednou děkuju.“

Thorn přijal dík pokývnutím. „To přehození v závěru bylo skvěle provedené,“ pochválil Stiga. „Cvičil ho, vid?“

Hal s odpovědí předběhl svého kamaráda a pravou rukou si třel záda. „To rozhodně cvičil,“ řekl procítěným hlasem. „Házel se mnou po celé louce za máminým domem. Mám tělo samou modřinu.“

Thorn překvapeně zabručel. „Opravdu?“ řekl. „Nevídel jsem vás.“

Stig zvedl kazajku a přehodil si ji kolem ramen. Když soutěž skončila a stíny se dloužily, pronikl do vzduchu chlad.

„Cvičili jsme ho v noci,“ řekl. „Myslel jsem, že by nebylo dobré, aby o něm lidé věděli dopředu.“

Thorn se poškrábal na nose a podíval se na mladého zápasníka s novým respektem.

„To bylo chytré. Zdá se, že se učíš, že Maktig není jen ten nejsilnější a nejrychlejší. Roli tady hraje i mozek.“

Stig se po těch slovech zatvářil ostýchavě. „No, byl to spíš Halův nápad než můj.“

Thorn se usmál. „To sedí,“ řekl. Pak poplácal Stiga po rameni. „Být Maktig také znamená mít chytré přátele.“ Všichni se rozesmáli a vydali se k plotu, který ohraničoval zápasnickou plochu.

„Tak,“ řekl Hal. „Asi bych měl zajít na pláž a sdělit posádce tu dobrou zprávu.“

„Oni se nechtěli dívat?“ zeptal se Stig s úsměvem. „Mysleli si, že prohrají, co?“ Když už vyhrál, mohl se usmívat.

Hal trochu rozpačitě zaváhal. „O to nejde. Mají práci. *Volavka* potřebuje novou barvu tam, kam do nás minulý týden narazil ten rybářský člun. Tak mě napadlo, že bychom rovnou mohli přetříit celý trup.“

„Ale kromě toho si stejně mysleli, že prohrají, vid’?“ trval na svém Stig.

Hal se trochu usmál. „Ano. Mysleli. Ale budou rádi, až uslyší, že se spletli.“

„Přijdete potom ke mně domů?“ ptal se Stig. „Měli bychom to oslavit.“

Hal zklamaně pokrčil rameny. „Oslavíme to zítra. Musím dnes večer zajít do Cechu navigátorů. Chtějí se mnou mluvit o naší poslední plavbě.“

Stigovo nadšení povadlo. „Neměl bych jít taky? Konec konců, jsem tvůj první důstojník.“ Hal už ale vrtěl hlavou.

„Lepší, když u toho nebudeš,“ řekl. „Až to začne být ošklivé, nechci, abys v tom lítal se mnou.“

„Ošklivé? Proč by to mělo být ošklivé?“ ptal se Stig.

Hal neurčitě rozhodil rukama. „V cechu jsou trochu natvrdlé mozky. Mají dojem, že jsem si měl při plavbě vést lepší záznamy. Nebo aspoň nějaké záznamy, když už je o nich řeč,“ dodal. Řekl to s úsměvem, ale Stig si všiml, že až do očí se ten úsměv nedostal.

„Netrap se tím, Stigu,“ vložil se do toho Thorn. „Půjdu s Halem a těm páprdům to vysvětlím.“ Zamával těžkým hákem z leštěného dřeva na konci své pravé paže. „Rozbiju pár hlav, když bude třeba.“

Hal položil Thornovi ruku na předloktí a sklonil jeho hrozivý hák. „Jsem si jistý, že to třeba nebude.“

„Škoda,“ zavrčel Thorn.